

Nr 160.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pension åt förre amanuensen hos riksräkenskapsverket E. Lundströms änka Hilma Charlotta Lundström, född Karlsson; given Stockholms slott den 26 februari 1931.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Felix Hamrin.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 26 februari 1931.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, HANSÉN, RUNDQVIST.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Hamrin, anför:

I en till Kungl. Maj:t ställd skrift har förre amanuensen hos riksräkenskapsverket Erik Lundströms änka Hilma Charlotta Lundström, född Karlsson, anhållit, att pension av statsmedel måtte beredas henne.

1930 års riksdag (R. skr. nr 369, p. 69) beviljade amanuensen Lundström — i enlighet med utav Kungl. Maj:t i proposition nr 144 framlagt

Bihang till riksdagens protokoll 1931. 1 saml. 141 häfl. (Nr 160.)

förslag — en årlig pension av 1,920 kronor, att utgå från och med dagen näst efter den, då han avginge från sin anställning i statstjänst. Beträffande motiveringen för Kungl. Maj:ts berörda förslag torde få hänvisas till propositionen.

Av handlingarna i ärendet inhämtas följande:

Lundström, som var född den 25 april 1870, tjänstgjorde efter år 1895 avlagd examen till rättegångsverken och Kungl. Maj:ts kansli under åren 1896—1899 som notarie i Nordals, Sundals och Valbo härads domsaga, varvid han såsom förste notarie höll tre lagtima ting, urtima ting, syner m. m. och kortare tid förvaltade domareämbetet, samt hade åren 1899—1900 anställning hos länsstyrelsen i Östergötlands län med förordnanden såsom extra länsnotarie och länsnotarie. Efter att sedan under åtskilliga år hava bedrivit privat verksamhet anställdes Lundström såsom tjänsteman vid riksdagens tryckeriavdelning för lagtima riksdagen år 1913 och tjänstgjorde sedermera i sjörevisionen vid flottans station i Stockholm under tiden 1 februari 1914—28 juli 1916, i statskontoret såsom e. o. tjänsteman från den 11 oktober 1919 och som amanuens från den 1 juli 1920 med förordnande såsom revisor under en tid av 9 månader 21 dagar samt i kammarrätten från den 30 juni 1920 såsom e. o. tjänsteman med förordnande såsom revisor 2 månader 16 dagar. Från och med år 1921 antogs Lundström till e. o. tjänsteman i riksräkenskapsverket, där han den 31 januari samma år förordnades till extra revisor. I sammanhang med minskning av antalet extra revisorer i ämbetsverket upphörde detta förordnande den 30 juni 1924, då Lundström blev amanuens hos ämbetsverket med placering sedan den 1 juli 1925 i 15 lönegraden. Efter upphörandet av nämnda extra revisorsförordnande innehade Lundström förordnande såsom revisor och extra revisor hos ämbetsverket under sammanlagt omkring 2 år 9 månader. Sedan september 1928 till den 1 juli 1930, då han lämnade sin anställning i riksräkenskapsverket, var han nästan oavbrutet tjänstledig på grund av sjukdom. Lundström avled den 6 januari 1931.

Vidare inhämtas, att Lundström såsom närmaste anhöriga efterlämnade änkan Hilma Lundström, född den 19 oktober 1865, och sin moder, född år 1839; att, enligt beräkning av tillgångar och skulder i boet efter Lundström, skulderna överstiga tillgångarna, vilka senare utgöras endast av det gemensamma bohaget; samt att Hilma Lundströms arbetsförmåga enligt företett läkarintyg på grund av blodbrist och kraftnedsättning är betydligt nedsatt.

Till stöd för sin framställning har Hilma Lundström anfört, bland annat, följande:

Hilma Lundström hade genom mannens frånfälle råkat i stora ekonomiska bekymmer. Hon vore fullkomligt medellös och på grund av sin höga ålder samt klena hälsa urständssatt att försörja sig och sin avlidne mans moder, om vilken makarna dittills dragit försorg. Kostnaderna för mannens begravning m. m. hade Hilma Lundström kunnat bestrida endast tack vare hjälp från mannens kamrater i riksräkenskapsverket. Något förvärvsarbete utom hemmet hade hon icke haft vare sig före ingåendet av eller under sitt trettioåriga äktenskap. Detta

sistnämnda förhållande vore ägnat att ännu mera försvåra för att icke säga omöjliggöra hennes strävanden att genom arbete — i den mån hennes hälsa det medgäve — skaffa sig medel till det nödvändigaste för livets uppehälle.

Riksräkenskapsverket, som den 14 februari 1931 avgivit utlåtande i ärendet, har däri med hänsyn till de ömmande omständigheterna förordat den gjorda framställningen.

Statskontoret har i utlåtande den 21 februari 1931 yttrat, att även statskontoret ansåge de i detta fall föreliggande omständigheterna vara av så ömmande beskaffenhet, att billigheten syntes fordra, att Hilma Lundström erhöles en årlig pension. Pensionen syntes lämpligen kunna fastställas till ett belopp av 600 kronor.

I likhet med ämbetsverken anser jag, att Lundströms änka bör genom pension av statsmedel beredas någon lindring i den betryckta ställning, vari hon råkat genom mannens frånfalle. På grund härav och då det av statskontoret föreslagna pensionsbeloppet synes skäligt, får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, *Departements-
chefen.*

att förre amanuensen hos riksräkenskapsverket Erik Lundströms änka Hilma Charlotta Lundström, född Karlsson, må räknat från och med den 1 februari 1931, så länge hon förbliver änka, å allmänna in-dragningsstaten uppbära en årlig pension av 600 kronor.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Vid protokollet:

Elis Lindahl.